

Sedmični pregled sudske prakse 7. – 11. januar 2019. godine¹

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 14 u vezi sa članom 8	<u>Ēcis v. Latvia</u> , br. 12879/09 10. januar 2019. Odjel V	Različit tretman muških i ženskih zatvorenika. Pravila koja regulišu zatvorski režim, a time i zatvorski dopust, različito tretiraju muškarce i žene osuđene za ista krivična djela. Automatsko odbijanje zatvorskog dopusta muškom zatvoreniku (da prisustvuje sahrani njegovog oca) bez individualne procjene. Primjena principa iz predmeta <u>Khamtokhu and Aksenchik v. Russia</u> [Veliko vijeće] i <u>Alexandru Enache v. Romania</u> u novom kontekstu. Utvrđena povreda člana 14.
Član 8 Član 10	<u>Khadija Ismayilova v. Azerbaijan</u> , br. 65286/13 i 57270/14 10. januar 2019. Odjel V	Propust države da provede efikasnu istragu o ozbiljnoj povredi privatnosti istraživačke novinarke. Predmet pokreće pitanje zaštite privatnog života poznate novinarke, pitanje značajnih nedostataka u načinu na koji su vlasti provodile istragu krivičnog djela u kojem je aplikantica bila oštećena, te pitanje ukupne dužine postupka. Naime, aplikantici su upućena pisma sa prijetnjama da će je javno poniziti ukoliko ne prestane sa istraživačkim izvještavanjem. Kada je to odbila, na internetu je objavljen tajno snimljeni video eksplicitnog sadržaja - navodno nastao tokom obavljanja njenih novinarskih zadataka. Vidi paragraf 107 presude. Aplikacija ispitana sa stanovišta pozitivnih obaveza države prema članu 8. Konvencije: vidi paragrafe 113 i 114 presude. Važno je da se ispita da li su prijetnje bila povezana sa profesionalnom aktivnošću aplikantice i ko ih je uputio. Ozbiljne radnje i povreda ljudskog dostojanstva: paragraf 116 presude. - Nadalje, ispitana je potencijalna povreda člana 8. Konvencije u situaciji kada su precizne informacije o “privatnom životu” aplikantice, koje su dobivene u toku krivične istrage, javno objavljene kroz saopštenje za štampu Tužilaštva. Situacija je već zahtijevala od vlasti da postupaju sa pažnjom i da dodatno ne pogoršaju postojeće kršenje njene privatnosti (paragraf 148 presude). - Krivična djela počinjena protiv aplikantice su očigledno povezana sa njenom novinarskom aktivnošću, što pokreće primjenu člana 10. Konvencije. Sud je u presudi naveo da iako su vlasti pokrenule krivičnu istragu u vezi sa djelima

¹ Informacije ne obavezuje Sud.

		<p>počinjenim protiv aplikantice, postojali su značajni nedostaci i kašnjenja u načinu na koji su istraživali predmet. Štaviše, članci objavljeni u novinama, za koje je aplikantica tvrdila da su provladini, kao i neopravdano javno objavljivanje od strane tužilaštva dodatnih informacija koje se odnose na privatni život aplikantice, dodatno su pogoršale situaciju suprotno duhu okruženja koje štiti novinarstvo.</p> <p>Propust države da ispuni svoju pozitivnu obavezu da zaštiti novinara u ostvarivanju njegove slobode izražavanja.</p> <p>- Takođe su korisni podnesci treće strane o privatnosti novinara: vidi paragrafe 72-81, paragraf 113 i 161 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. (Pravo na poštovanje privatnog i porodičnog života) i člana 10. Konvencije (Sloboda izražavanja).</p>
<p>Član 8</p>	<p><i>Wunderlich v. Germany</i>, br. 18925/15</p> <p>10. januar 2019. postala konačna 24.06.2019.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Zabrana školovanja kod kuće u Njemačkoj, te ograničenje prava roditelja koji uporno odbijaju da pošalju svoju djecu u školu.</p> <p>Djelimično ograničenje roditeljskog prava i privremeni smještaj četvero djece aplikantata u dječiji dom na period od tri sedmice, zbog upornog odbijanja roditelja da pošalju svoju djecu u školu uprkos zabrani kućnog školovanja u Njemačkoj.</p> <p>Proporcionalno ometanje s obzirom na balans između najboljeg interesa djece i interesa njihovih roditelja. Vidi posebno paragrafe 50-52 presude.</p> <p>Nema povrede člana 8. Konvencije (pravo na porodični život).</p>

Sedmični pregled sudske prakse
14. – 18. januar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 8	<p><i>X v. the former Yugoslav Republic of Macedonia</i>, br. 29683/16</p> <p>17. januar 2019. konačna</p> <p>Odjel I</p>	<p>Promjena spola u službenim evidencijama za transrodne osobe.</p> <p>Aplikant je transrodna osoba. On se žalio na nepostojanje zakonodavnog okvira i djelotvornog pravnog lijeka za pravno priznavanje roda, te na uvođenje genitalne operacije kao preduslova za promjenu spola / roda u službenim evidencijama. Pozitivne obaveze država u ovom kontekstu.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Predmet pokreće pitanje zakonskih praznina i ozbiljnih nedostataka koje ostavljaju aplikanta u situaciji uznemirujuće neizvjesnosti u pogledu njegovog privatnog života i priznavanja njegovog identiteta. Nedostatak “brzih, transparentnih i dostupnih procedura” za promjenu registrovanog spola transrodnih osoba na izvodima iz matične knjige rođenih rezultira kršenjem člana 8. - Vidi takođe pitanje dopustivosti aplikacije prema članu 35. stav 1. Konvencije, tačnije primjena pravila o šest mjeseci u navedenoj situaciji (paragraf 49-54 presude). <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije (pravo na privatni život).</p>
Član 10	<p><i>Mătăsaru v. the Republic of Moldova</i>, br. 69714/16</p> <p>15. januar 2019. konačna</p> <p>Odjel II</p>	<p>Uslovna osuda izrečena zbog korištenja skulptura genitalija tokom protesta protiv korupcije.</p> <p>Aplikant je organizovao protest protiv korupcije ispred kancelarije glavnog tužioca u okviru kojeg je postavio velike skulpture muških i ženskih genitalija sa fotografijama političara i tužilaca. Ponašanje aplikanta je okarakterisano kao huliganizam, pokrenut je krivični postupak u kojem mu je izrečena kazna zatvora od dvije godine, koja se neće izvršiti ukoliko aplikant ne učini novo krivično djelo u roku od tri godine.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Član 10. Konvencije (sloboda mišljenja) se smatra primjenjivim na ponašanje aplikanta. Mišljenja se mogu izraziti i kroz ponašanje: vidi sudsku praksu o umjetničkom i / ili političkom izražavanju i satiri (paragrafi 28-30 presude). - Sud je utvrdio da nema opravdanja za izricanje kazne zatvora aplikantu, čak i kad se radi o uslovnoj osudi. Miješanje države u slobodu izražavanja aplikanta nije bilo proporcionalno u demokratskom društvu. <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
Član 3	<p><i>Ilqiz Khalikov v. Russia</i>, br. 48724/15</p> <p>15. januar 2019. konačna</p> <p>Odjel III</p>	<p>Transport pritvorenika tokom kojeg je ozbiljno povrijeđen jedan od pritvorenika.</p> <p>Aplikant je ranjen tokom prebacivanja iz jedne u drugu pritvorsku jedinicu. Službenici koji su prevozili vozila su premašili minimalni broj osoba u kombiju (da bi uštedjeli gorivo), tako da aplikant, koji je bivši policajac i stoga osjetljiva kategorija pritvorenika, nije bio u posebnoj ćeliji kao što je trebao biti.</p> <p>Tokom transporta, izbila je tuča između pritvorenika i zatvorskih službenika, a upotrijebljeno je i vatreno oružje, uključujući pištolj zatvorskog službenika kojeg je oduzeo zarobljenik. Aplikant je povrijeđen pucnjem iz vatrenog oružja i nije poznato tko je pucao (zatvorenik ili stražar).</p>

		<p>Obim obaveze države da štiti dobrobit i fizički integritet pritvorenika tokom transporta (paragrafi 32, te 38 do 40 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. Konvencije (Zabrana mučenja).</p>
<p>Član 1 Protokola br. 1 u vezi sa članom 13.</p>	<p>Edward and Cynthia Zammit Maempel v. Malta, br. 3356/15</p> <p>15. januar 2019. konačna</p> <p>Odjel III</p>	<p>Djelotvoran pravni lijek za zaštitu imovinskih prava u slučaju deložacije.</p> <p>Utvrđeno je da nalog za deložaciju kojeg su izdali domaći sudovi krši imovinska prava aplikanata zbog njihovih nesrazmjernih učinaka. Ustavni sud je utvrdio povredu i dosudio nematerijalnu štetu, ali nije dosudio novčanu naknadu, niti poništio nalog za deložaciju stanara, očekujući da će aplikanti poduzeti daljnje postupke za zaštitu njihovih prava.</p> <p>Aplikanti su se u postupku pred Evropskim sudom za ljudska prava žalili na nedostatak djelotvornog pravnog lijeka. Ukupnost pravnih sredstava koja su bila na raspolaganju aplikantima nisu predstavljali djelotvorni pravni lijek. Relevantna je brzina mehanizma za korekcije.</p> <p>Utvrđena povreda člana 1. protokola br. 1 uz Konvenciju, te člana 13. Konvencije u vezi sa članom 1. protokola br. 1 uz Konvenciju.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
21. – 25. januar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 8</p>	<p><i>Catt v. the United Kingdom</i>, no. 43514/15</p> <p>24. januar 2019. konačna</p> <p>Odjel I</p>	<p>Policijsko prikupljanje obavještajnih podataka.</p> <p>Kontinuirano prikupljanje i čuvanje ličnih podataka u bazi podataka "domaćeg ekstremizma" i odsustvo adekvatnih zaštitnih mjera.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Aplikant je mirovni aktivista. Njegovo prisustvo i ponašanje na raznim demonstracijama zajedno sa određenim ličnim podacima (starost, adresa, itd.) pohranjeni su u policijskoj bazi podataka. - Nesporno je da, uprkos učešću u određenim demonstracijama koje su završile neredom, aplikant nikada nije bio umiješan u kriminalne aktivnosti i ne predstavlja prijetnju javnom poretku (aplikant ima 93 godine). Zatražio je pregled i brisanje svojih podataka. Neki podaci aplikanta izbrisani su 2012. godine. - Sud nije našao da je potrebno da odluči da li je uplitanje bilo "u skladu sa zakonom" u smislu člana 8., stav 2. Konvencije. - Sud je razmotrio da li je uplitanje bilo "neophodno" u demokratskom društvu i kao takvo opravdano. - Osjetljiva priroda ličnih podataka o kojima je riječ i potrebne mjere zaštite u takvom kontekstu. Lični podaci koji otkrivaju političke stavove spadaju u posebne kategorije osjetljivih podataka koji povlače povećanu razinu zaštite. Vidi i relevantni evropski materijal. <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije (pravo na privatni život).</p>
<p>Član 8 Član 13 Član 34 Član 35 st. 3 b)</p>	<p><i>Cordella and Others v. Italy</i>, no. 54414/13</p> <p>24. januar 2019. konačna</p> <p>Odjel I</p>	<p>Nedostatak reakcije na zagađenje vazduha u okolini fabrike.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Član 34: Kompatibilnost <i>ratione personae</i>: status žrtve stanovnika koji žive u blizini čeličane (paragrafi 101-108 presude). - Razmotreno je pitanje da li je aplikacija dopuštena prema članu 35. stav 3 b) Konvencije, tj. da li su aplikanti značajnije oštećeni. - Pozitivne obaveze javnih vlasti da zaštite javno zdravlje. Vidi, naročito paragrafe 161, 168, 170 presude. <p>Utvrđena povreda člana 8. i člana 13. Konvencije.</p>
<p>Član 3 Član 6</p>	<p><i>Knox v. Italy</i>, no. 76577/13</p> <p>24. januar 2019. konačna</p> <p>Odjel I</p>	<p>Uticaj ponašanja sudskog tumača na ukupnu pravičnost krivičnog postupka.</p> <p>Sudski tumač je tokom policijskog ispitivanja osobe koja je bila u stanju šoka postupao kao medijator i sa majčinskim stavom: primjena člana 6. stav 1. i član 6. stav 3. (e) Konvencije.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ponašanje prevodioca - kada ono prevazilazi stroga ograničenja njegove uloge - može ugroziti sveukupnu pravičnost postupka (paragrafi 183-187 presude). - Rekapitulacija principa sudske prakse u vezi sa članom 6. stav 3. e) u paragrafima 182-184 presude. <p>Vidi i član 3: Nedostatak istrage o navodima za zlostavljanje od strane policije tokom ispitivanja osobe koja je u stanju šoka.</p>

		Utvrđena povreda procesnog aspekta člana 3. Konvencije (zabrana mučenja), kao i člana 6. stav 1. i 3. (c) (pravo na pravnu pomoć), te člana 6. stav 1. i 3. (e) Konvencije (pravo na pomoć sudskog tumača).
--	--	---

Sedmični pregled sudske prakse
28. januar – 1. februar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 1 Član 2</p>	<p>Güzelyurtlu and Others v. Cyprus and Turkey, br. 36925/07</p> <p>29. januar 2019.</p> <p>Veliko vijeće</p>	<p>Međunarodna saradnja u krivičnim stvarima. Obaveza država članica da sarađuju u toku krivične istrage.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Član 1 (nadležnost): Krivična istraga u slučaju smrti u transnacionalnom kontekstu. Pitanje nadležnosti. Vidi, naročito paragrafe 188-189 presude. Pitanje dopustivosti aplikacije u odnosu na Tursku: Kompatibilnost <i>ratione loci</i>. - Član 2: Efektivna istraga o smrti rođaka aplikanta i saradnja između dvije države članice u istrazi ubistava i privođenje osumnjičenih pred lice pravde. <p>Priroda i obim dužnosti država da sarađuju u prekograničnom ili transnacionalnom kontekstu u okviru proceduralnog dijela člana 2. Konvencije (vidi, naročito paragrafe 232-238 presude), uključujući saradnju koja uključuje državu ugovornicu i <i>de facto</i> dio pod efektivnom kontrolom druge države ugovornice. Novi principi.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vidi i evropske i međunarodne materijale o saradnji u krivičnim stvarima. <p>Utvrđena povreda proceduralnog aspekta člana 2. Konvencije u odnosu na Tursku. Nema povrede ovog člana u odnosu na Kipar.</p>
<p>Član 3 Član 5</p>	<p>Rooman v. Belgium, br. 18052/11</p> <p>31. januar 2019</p> <p>Veliko vijeće</p>	<p>Medicinsko liječenje mentalno oboljelih i ranjivih pritvorenika u prisilnom smještaju.</p> <p>Jezičke poteškoće sa kojima se suočavaju medicinsko osoblje kada je u pitanju pružanje psihijatrijskog i psihološkog tretmana pritvorenicima na jeziku koji ne razumiju dobro.</p> <p>Primjena člana 3. Konvencije (zabrana mučenja). Nova situacija (vidi paragrafe 150-151 presude).</p> <ul style="list-style-type: none"> - Aplikant je takođe naveo da njegovo zadržavanje nije bilo zakonito zbog neadekvatnosti tretmana. Razjašnjenje obaveza koje po ovom pitanju imaju vlasti. Član 5. stav 1 (e). - Interakcija između člana 5 stav 1 (e) i člana 3. Konvencije (Pravo na slobodu i sigurnost). - Pitanje da li se aplikant i dalje može smatrati "žrtvom", prema članu 34. Konvencije, s obzirom na napore koje su uložili organi vlasti (paragrafi 128-133 presude). Vidi i relevantno međunarodno pravo i praksu. <p>Utvrđena povreda člana 3. i člana 5. Konvencije u odnosu na period od početka 2004 do avgusta 2017. Nije utvrđena povreda navedenih članova u periodu nakon avgusta 2017.</p>
<p>Član 2</p>	<p>Fernandes de Oliveira v. Portugal, br. 78103/14</p> <p>31. januar 2019.</p> <p>Veliko vijeće</p>	<p>Briga o psihijatrijskim pacijentima.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Sadržaj pozitivnih obaveza države u pogledu brige o psihijatrijskim pacijentima kod kojih postoji rizik od samoubistva u bolnici. <p>Slučaj se odnosi na dobrovoljnog psihijatrijskog pacijenta.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Trajanje parničnog postupka kojeg je aplikant pokrenuo protiv bolnice. - Aplikaciju, koju je aplikant podnio prema članu 6. Konvencije, Sud je svrstao u kontekst proceduralnog dijela člana 2 (paragraf 81 presude). - Vidi i relevantno međunarodno pravo.

		Utvrđena povreda procesnog aspekta člana 2. Konvencije (pravo na život).
	<p>Georgia v. Russia (I) (pravično obeštećenje), br. 13255/07</p> <p>31. januar 2019.</p> <p>Veliko vijeće</p>	<p>Dodjela pravične naknade u međdržavnom slučaju.</p> <p>Primjena člana 41. Konvencije: Principi i metodologija za utvrđivanje pravične naknade.</p> <p>Identifikacija žrtava koje imaju pravo na kompenzaciju i modaliteti izračunavanja nematerijalne štete.</p>
Član 10	<p>Canji v. Turkey, br. 24973/15</p> <p>29. januar 2019.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Sloboda pristupa i prenosa informacija u posjedu javnih organa koje su spremne i dostupne.</p> <p>Aplikant, član nevladine organizacije posvećene očuvanju historijskog lokaliteta, bezuspješno je tražio pristup službenim zapisnicima sa sastanka koji je održao regionalni Savjet za kulturnu i prirodnu baštinu, javni organ. Aplikant se žalio na osnovu člana 10. (sloboda mišljenja) da je povrijeđeno njegovo pravo na pribavljanje i širenje informacija od javnog interesa.</p> <p>Ovo je jedan od prvih predmeta u kojima se primjenjuju principi koje je postavilo Veliko vijeće u predmetu <i>Magyar Helsinki Bizottság protiv Mađarske</i> u cilju utvrđivanja primjenjivosti člana 10. na zahtjev za pristup službenim informacijama (vidi paragrafe 158-170 presude Magyar Helsinki Bizottság v. Hungary [Veliko vijeće]).</p> <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
Član 2	<p>Ebru Dincer v. Turkey, br. 43347/09</p> <p>29. januar 2019.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Navodna upotreba nasilja od strane policije tokom operacija u brojnim turskim zatvorima u 2012. godini.</p> <p>Prethodne pritužbe zatvorenika povrijeđenih tokom iste operacije u istom zatvoru (12 osoba je umrlo i 50 je povrijeđeno) ispitane su prema članu 2. Konvencije. Sadašnja aplikantica je teško spaljena, iako je samo jedan od četiri relevantna medicinska izvještaja nagovijestio da su njene povrede bile tako ozbiljne da predstavljaju rizik za njen život. Sud je ispitao njene pritužbe na policijsku operaciju (ispaljivanje granata sa suzavcem u zatvorenom području koje sadrži zapaljive materijale prema članu 3. Konvencije (paragrafi 33-37 presude).</p> <p>Utvrđeno kršenje člana 3 bez razlikovanja između njegovog materijalnog i proceduralnog aspekta.</p>
Član 6	<p>Vidgen v. the Netherlands (dec.), br. 68328/17</p> <p>8. januar 2019. (pimena otprema 31. januar 2019.)</p>	<p>Ispitivanje svjedoka i ukupna pravičnost krivičnog postupka.</p> <p>Član 6. stav 1. i član 6. stav 3. d) Konvencije (pravo na pravično suđenje).</p> <p>Obrana je imala priliku da postavi pitanja svjedoku u ponovljenom postupku. Svjedok nije odbio da svjedoči, ali je tvrdio da se više ne sjeća činjenica o kojima je unakrsno ispitivan.</p> <p>Posebna situacija u kojoj se ne primjenjuju principi utvrđeni u predmetu Al-Khawaja and Tahery v. the United Kingdom [Veliko vijeće], br. 26766/05 i 22228/06, ECHR 2011. Za ovu drugu vrstu situacije, vidi relevantne principe sudske prakse u paragrafima 37-41 odluke.</p>

	Odjel III	Aplikacija je nedopuštena kao očigledno neosnovana.
Član 8	Mifsud v. Malta , br. 62257/15 29. januar 2019. Odjel III	Utvrđivanje očinstva i obaveza davanja DNK uzorka. U postupku utvrđivanja očinstva, sudskim nalogom je određeno obavezno uzimanje DNK uzorka od aplikanta. Član 8 (privatni život). Aplikant je naveo da je činjenica da je domaći zakon učinio obaveznim davanje genetskog uzorka u postupku utvrđivanja očinstva, protiv njegove volje, dovela do kršenja člana 8. Konvencije. Ovo je prvi put da se Sud bavio ovakvom pritužbom i prvi put je Sud prihvatio da pojedinac može biti obavezan da pruži genetski uzorak u spornom postupku očinstva. Vidi posebno paragrafe 70-75 presude. Dužnost države da uspostavi pravičnu ravnotežu između interesa da se utvrdi očinstvo i interesa aplikanta da se ne podvrgne DNK-a testu. Vidi paragraf 77 presude. Nema povreda člana 8. Konvencije (pravo na privatni život).
Član 1. Protokol br. 1.	Albert and Others v. Hungary , br. 5294/14 29. januar 2019. Nije konačna. Odjel IV	Novo zakonodavstvo koje utiče na štedne banke. Posljedice koje ove reforme imaju na vrijednost dionica. Razmotreno pitanje mogu li se dioničari štednih banaka smatrati žrtvama prema članu 34 Konvencije? Odsustvo bilo kakvih okolnosti koje opravdavaju ukidanje korporativnog vela (paragrafi 69-72 presude, uporedi sa predmetom Agrotexim and Others v. Greece). Nije bilo konkretnog rizika da bi aplikanti mogli biti pogođeni pravnim mjerama zbog novih zakonskih rješenja prema kojim se štedne banke stavljaju pod nadzor centralne institucije (paragrafi 73 i 74 presude). Sud je utvrdio da aplikanti nemaju status žrtve i da nema povrede člana 1. Protokola 1 uz Konvenciju. Napomena: Predmet prosljeđen Velikom vijeću.

Sedmični pregled sudske prakse
4. – 8. februar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 34	<p>Ahmet Tunç and Others v. Turkey (dec.), br. 4133/16; Vidi takođe Elçi v. Turkey, br. 63129/15 (dec.)</p> <p>29. januar 2019. (otpremljena 7. februar 2019.)</p> <p>Odjel II</p>	<p>Sprečavanje aplikanta da ostvari pravo na podnošenje aplikacije pred ESLJP.</p> <p>Primjena člana 34. Konvencije. Novo pitanje.</p> <p>Žalba se odnosi za navodni propust Vlade da ispoštuje privremenu mjeru predviđenu pravilom 39. Pravilnika Suda, kojom se traži od vlasti Turske da preduzmu sve mjere u okviru svojih ovlašćenja da zaštite život i fizički integritet rođaka aplikanata.</p> <p>U konkretnim okolnostima predmeta, pritužba u vezi sa članom 34. Konvencije je tako usko povezana sa pritužbom aplikanata u vezi navodne povrede člana 2. Konvencije zbog toga što vlasti nisu zaštitile pravo na život njihovog rođaka. Ova druga pritužba je u postupku pred domaćim Ustavnim sudom.</p> <p>U odluci se navodi da "Iako je Sud svjestan da ne postoji obaveza aplikanta za iscrpljivanjem pravnih lijekova u pogledu pritužbi iz člana 34. i da je Sud jedini ovlašten da utvrdi poštivanje privremene mjere, smatra da bi ispitivanje pritužbe na temelju člana 34. u ovom predmetu značilo zaobilaženje pravila o iscrpljivanju domaćih pravnih lijekova u vezi sa pritužbama po članu 2 Konvencije".</p> <p>Pritužba po članu 34. Konvencije je stoga preuranjena (vidi paragrafe 141-145 odluke), te je aplikacija neprihvatljiva.</p>
Član 6	<p>Ndayegamiye-Mporamazina v. Switzerland, br. 16874/12</p> <p>5. februar 2019. konačna</p> <p>Odjel III</p>	<p>Prihvatanje sudskog imuniteta strane države od strane švajcarskih sudova u radnom sporu kojeg je zbog otkaza pokrenuo administrativni pomoćnik u stalnom predstavništvu Burundija pri Ujedinjenim nacijama u Ženevi.</p> <p>Član 6. Konvencije (građanskopravni aspekt / pristup sudu).</p> <p>Predmet se razlikuje od prethodnih predmeta koji se odnose na radne sporove između države i osoblja ambasade u smislu da je aplikant državljanin države poslodavca i da nije rezident u forum državi (paragraf 61 presude).</p> <p>Ograničenje prava na pristup sudu nije neproporcionalno, jer je obuhvaćeno članom 11., stav 2., tačka (e) Konvencije UN-a o sudskim imunitetima država i njihove imovine.</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 6. stav 1 Konvencije.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
11. – 15. februar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 6	<p>SA-Capital Oy v. Finland, br. 5556/10</p> <p>14. februar 2019.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Konkurencijsko pravo. Zasnivanje odluke na dokazu iz druge ruke.</p> <p>Navodna nepravičnost postupka u kojem je primjenjen zakon o konkurenciji zbog činjenice da se Vrhovni upravni sud oslanjao na dokaze iz druge ruke od neidentifikovanih izvora koje kompanija aplikant nije mogla ispitati.</p> <p>Član 6. stav 1. Konvencije (krivičnopravni aspekt).</p> <p>Razmatranje dokaza iz druge ruke sa stanovišta opšteg zahtjeva pravičnosti postupka.</p> <p>Detaljan pregled generalnih principa koji se odnose na pravično suđenje i administraciju dokaza.</p> <p>Ispitivanje usaglašenosti postupanja domaćih sudova sa krivičnopravnim aspektom člana 6. Konvencije uzimajući u obzir specifičnost postupka konkurencije, način i obim ispitivanja dokaza dobivenih putem svjedočenja, značaj netestiranih dokaza i mogućnosti da odbrana komentariše takve dokaze.</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 6. stav 1. Konvencije.</p>
Član 7	<p>Porsenna v. Malta (dec.), br. 1109/16</p> <p>22. januar 2019. (otpremljena 14. februar 2019.)</p> <p>Odjel III</p>	<p>Kažnjavanje samo na osnovu zakona.</p> <p>Zahtjev za predvidljivost kažnjavanja. Postojanje djelotvornih mjera zaštite od proizvoljnog kažnjavanja prema članu 7. Konvencije prema zakonu koji je izmijenjen nakon presude Evropskog suda za ljudska prava.</p> <p>Odgovarajuća ovlašćenja javnog tužioca i sudija koja utiču na izricanje kazne.</p> <p>Aplikacija proglašena neprihvatljivom kao očigledno neosnovana.</p>
Član 6	<p>Yakuba v. Ukraine, br. 1452/09</p> <p>12. februar 2019. konačna</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Dokazivanje putem prikrivenog istražitelja. Nemogućnost odbrane da preispita dokaze.</p> <p>Nemogućnost aplikanta da ispita prikrivenog istražitelja (osobu koju je regrutovala policija) koja je od njega kupila drogu u policijskoj akciji testne kupovine, te da pregleda video zapis operacije. Potreba da se sačuva anonimnost istražitelja.</p> <p>Nije očigledno da su domaći sudovi ispitali da li postoji stvarna potreba da se zaštiti prikriveni istražitelj, a osuda se, dijelimično, zasniva na materijalu koji je bio dostupan samo tužilaštvu.</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. stavovi 1. i 3. Konvencije. Takođe je utvrđena povreda člana 34. Konvencije, jer su nadležne domaće institucije odbile da aplikantu dostave kopije dokumenata relevantnih za podnošenje njegove aplikacije ESLJP.</p>
Član 10	<p>Pais Pires de Lima v. Portugal, br. 70465/12</p>	<p>Sloboda izražavanja advokata u odnosu na ponašanje sudije u predmetu.</p> <p>Pitanje pokrenuto nakon pisma koje je advokat uputio Visokom vijeću pravosuđa, žaleći se na ponašanje sudije u predmetu.</p>

	<p>12. februar 2019. konačna</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Vidi sudsku praksu o slobodi izražavanja advokata, paragrafi 60-63 presude.</p> <p>- Pitanje prihvatljivosti aplikacije u kontekstu člana 34. Konvencije (<i>locus standi</i>): položaj braće, sestara i nećaka pokojnog aplikanta koji je umro nakon podnošenja njegove aplikacije Evropskom sudu za ljudska prava: Vidi paragrafe 36-40 presude.</p> <p>Sud je posebno utvrdio da, iako se obrazloženja odluka portugalskih sudova u ovom predmetu čine relevantnim i dovoljnim, s obzirom na to da aplikant nije mogao da potkrijepi svoje činjenične tvrdnje dokazima, iznos dosuđene naknade bio je nesrazmjeran legitimnom cilju kojem je težio.</p> <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
--	--	---

Sedmični pregled sudske prakse
18. – 22. februar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 6	<p>Sršen v. Croatia (odluka), br. 30305/13</p> <p>22. januar 2019. (otpremljena 14. februara 2019.)</p> <p>Odjel I</p>	<p>Alkotestiranje i informacija o identitetu vozača vozila koje je učestvovalo u saobraćajnoj nesreći.</p> <p>Aplikantica i njen suprug bili su umiješani u saobraćajnu nesreću sa smrtnom posljedicom. Pronađena je na mjestu nesreće i odvedena je u bolnicu. Kada je uzet uzorak krvi, pitali su je rutinsko pitanje o identitetu vozača na koje je dala odgovor.</p> <p>Ovaj predmet se razlikuje od prethodnih slučajeva po tome što je aplikantica po svojoj slobodnoj volji, bez ikakvog pritiska ili prisile, odgovorila policajcu da je vozila vozilo. Ona se žali da je njena izjava data bez obavještenja o njenom pravu na pravnu pomoć i njenom pravu da se ne inkriminiše. Član 6. stavovi 1. i 3. c) Konvencije. Nova situacija.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Alkotestiranje i saobraćajno zakonodavstvo (paragraf 44 odluke). - U tom trenutku, aplikantica nije bila zvanično uhapšena ili ispitivana u policijskoj stanici i bila je slobodna da ode u bilo kom trenutku: uticaj ove činjenice na pravo na pravnu pomoć (paragrafi 42-43 odluke). - Informacija o identitetu vozača: privilegija protiv samooptuživanja i pravo na šutnju (paragrafi 46-51 odluke). <p>Neprihvatljiva aplikacija kao očigledno nedopuštena.</p>
Član 35, stav 3 a) i 4.	<p>Ahunbay and Others v. Turkey (odluka), br. 6080/06</p> <p>29. januar 2019. (otpremljena 21. februara 2019.)</p> <p>Odjel II</p>	<p>Izgradnja brane prijeti važnom kulturnom i arheološkom lokalitetu.</p> <p>Aplikanti su se žalili da bi realizacija izgradnje brane narušila pravo svih na zaštitu i pristup njihovom kulturnom naslijeđu, te vrijednostima za koje smatraju da su svojstvene Konvenciji, u svjetlu drugih međunarodnih instrumenata.</p> <p>Po mišljenju Suda, postoji konsenzus o potrebi zaštite prava na pristup kulturnoj baštini. Međutim, takva zaštita je trenutno povezana sa zaštitom prava manjina i autohtonih naroda da uživaju i imaju zaštićeno kulturno naslijeđe, i ne postoji opće ljudsko pravo na zaštitu kulturne baštine u međunarodnom pravu ili praksi. (Syllogos Ton Athinaion v. the United Kingdom (odl.), br. 48259/15, 31. maj 2016).</p> <p>Neprihvatljiva aplikacija.</p>
Član 8 i član 14	<p>Neagu v. Romania (odluka), br. 49651/16</p> <p>29. januar 2019. (otpremljena 21. februara 2019.)</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Fizička invalidnost i pristupačnost objektu.</p> <p>Pristup invalidskim kolicima u privatnu zgradu od strane osobe sa invaliditetom nakon izmjene glavnog ulaza od strane udruženja vlasnika.</p> <p>Obim obaveze države kada se radi o privatnoj zgradi.</p> <p>Uloga procjene koju su izvršili domaći sudovi i polje slobodne procjene država članica.</p> <p>Aplikacija je neprihvatljiva kao očigledno neosnovana.</p>

**Sedmični pregled sudske prakse
25. februar – 1. mart 2019. godine**

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 8	<p><i>Beghal v. the United Kingdom</i>, br. 4755/16</p> <p>28. februar 2019. konačna</p> <p>Odjel I</p>	<p>Pravo da se osoba zaustavi na aerodromu i ispita o mogućem učešću u terorističkim aktivnostima.</p> <p>Nakon posjete suprugu u zatvoru u Parizu, koji je tu pritvoren dok čeka suđenje zbog krivičnog djela terorizma, aplikanticu su po povratku u Ujedinjeno Kraljevstvo zaustavili granični službenici na aerodromu, u skladu sa ovlaštenjima koja su im data prema Zakonu o terorizmu 2000.</p> <p>Aplikantica i njena prtljaga su pretraženi. Ona je odbila da odgovori na većinu pitanja i onda je bila optužena, između ostalog, za namjerno neispunjenje njenih zakonskih dužnosti.</p> <p>Da li zakon, ocijenjen u cjelini, pruža dovoljne mjere za zaštitu pojedinca od proizvoljnog miješanja u njegovo pravo na poštovanje privatnog života.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vidi paragraf 89 presude za informaciju koje relevantne faktore Sud uzima u obzir kako bi utvrdio da li je uplitanje “u skladu sa zakonom” prema članu 8. Konvencije. - Vidi paragraf 92 presude za informacije o sudskoj praksi u vezi važnosti kontrole međunarodnog kretanja terorista. - Član 6. Konvencije nije primjenjiv na postupak ispitivanja aplikantice od strane graničnih službenika: aplikacija u ovom dijelu odbačena kao nedopustiva. <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.</p>
Član 3	<p><i>Khan v. France</i>, no. 12267/16</p> <p>28. februar 2019. konačna</p> <p>Odjel V</p>	<p>Uslovi u improviziranim kampovima u Francuskoj. Smještaj maloljetnog migranta bez pratnje.</p> <p>Aplikant, mladi afganistanac bez pratnje, starosti 11-12 godina, proveo je skoro sedam mjeseci u regionu Calais pokušavajući da dođe do Ujedinjenog kraljevstva. Nije podnio zahtjev za azil u Francuskoj.</p> <p>Živio je u žalosnim uslovima, bez adekvatnog skloništa, sigurnosti, hrane, osnovne higijene i pristupa zdravstvenoj zaštiti. Nevladina organizacija je uspješno pokrenula postupak u kojem se od francuskih vlasti zahtijeva da stave aplikanta pod skrbištvo. Prema navodima vlasti, pokazalo se da je nemoguće provesti ovu mjeru jer se aplikant nije mogao pronaći.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Sudska praksa o pozitivnim obavezama vlasti kada se radi sa ranjivim maloljetnicima bez pratnje koji nisu tražioci azila, imajući u vidu poteškoće s kojima se suočavaju u identifikaciji maloljetnika bez pratnje u konfuznoj situaciji u improvizovanim kampovima u regiji Calais. - Pitanje ozbiljnosti tretmana aplikanta prema članu 3. Konvencije u takvom kontekstu (vidi paragraf 91-94 presude). <p>Utvrđena povreda člana 3. Konvencije (Zabrana mučenja, nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja).</p>